

Autorzy programu:

Rada Pedagogiczna Przedszkola Niepublicznego Tęczowe Nutki w Głogowie

**PROGRAM ZAJĘĆ UMUZYKALNIAJĄCYCH W
PRZEDSZKOLU NIEPUBLICZNYM TĘCZOWE NUTKI
W GŁOGOWIE**

„ PIOSENKI I ZABAWY W KRĘGU ”

Głogów 2015

modyfikacja 2017

„Zadanie muzyki polega na tym by,
utajone w sobie życie odtworzyć w dźwiękach
lub wypowiedzieć słowami oraz udostępnić na nowo
uczuciu i współodczuwaniu” G.W. Hegel.

SŁOWA WSTĘPNE

Wiek przedszkolny dla dziecka jest szczególnie ważnym okresem w jego całym życiu. W tym czasie następuje szybki rozwój procesów psychofizycznych. Doskonali się myślenie i wymowa, kształtują się zainteresowania ,a nawet pojawiają się talenty, utrwala się postawy moralno-społeczne. Rola nauczycieli polega na rozbudzaniu, ukierunkowywaniu i aktywizowaniu tych procesów. W dużym stopniu prawidłowy rozwój zdolności muzycznych jest uzależniony od ukierunkowywania pracy nauczyciela nad umuzykalnieniem dzieci, które polega na wyrabianiu wrażliwości słuchowej ,reagowaniu odpowiednim na rytm i umiejętnym śpiewie ,jak też swoistym przeżywaniu i odbieraniu muzyki .W naszym przedszkolu postaramy się stworzyć dzieciom warunki radosnego przeżywania i odbioru muzyki i będziemy organizować im wiele okazji do aktywnego uczestnictwa w jej tworzeniu i aktywnym śpiewaniu. Zadbamy też o udostępnienie dzieciom rozmaitych rekwizytów, kostiumów i instrumentów ,które wzbogacą ich aktywny udział w zajęciach ,uroczystościach i podniosą walory estetyczne. Mamy zamiar prezentować w środowisku rodzinnym i lokalnym dziecięce umiejętności zdobyte w przedszkolu z zakresu umuzykalnienia. Zajęcia będą prowadzone zarówno przez nauczycieli jak i specjalistów w zakresie śpiewu, zabaw z muzyką i tańca. Mamy nadzieję że nasze dzieci poprzez realizację tego programu spotka wiele ciekawych przeżyć i przygód w aktywnym spotkaniu ze światem muzyki.

I. ZAŁOŻENIA I KONCEPCJE PROGRAMOWE .

Najważniejszym celem wychowania i warunkiem szczęścia powinny być:

*Swobodny rozwój osobowości.

*Możliwość swobodnego jej wyrażania.

Dobrą formę wyrażania uczuć i stanów emocjonalnych dziecka stanowi muzyka. Najbardziej skutecznym okresem kształtowania zdolności muzycznych jest wiek przedszkolny i wczesnoszkolny. W tym czasie u niego dominują zdolności naśladownictwa, a nauczyciel stanowi jego wzór i przykład. Powinien dostarczać dziecku dźwięków mowy ludzkiej brzmiących naturalnie, pięknie i harmonijnie. Ruch potrzebuje naturalnych pobudzeń :głosów przyrody, piosenek, melodii granych na różnych instrumentach. Prawidłowy rozwój mowy jest uzależniony od ruchów rąk, a w szczególności od prawej ręki i całej motoryki człowieka. Całe modulowanie mowy dane jest w organizmie ruchowym .Życie zaczyna się od ruchu i gestu ,a potem przeobraża się w mowę. Rytm odgrywa także rolę w rozwoju dziecka, człowieka. Bo on jest częścią natury, a w niej wszystko przebiega w odpowiednim rytmie(przemienność dnia i nocy, dni tygodni, bicie serca ,budowa roślin ,wzory na tkaninach, naprzemienne zmiany pozycji w trakcie tańca, wzory i układy w matematyce regularne posiłki itp... Słowem nauczyciel powinien szukać z dzieckiem muzyki w otoczeniu, w przyrodzie. Umuzycznienie dzieci w przedszkolu niesie korzyści takie jak : Doskonali prawidłowe oddychanie, koordynuje wszystkie narządy zmysłu -słuch, dotyk, wzrok, ruch, orientację w przestrzeni, wyobraźnię, kształci pamięć , wyrabia wrażliwość na estetykę, hartuje wolę i charakter, jak też wyzwala różne stany emocjonalne.

Współczesne systemy wychowania muzycznego.

Swoją pracę pedagogiczną będziemy opierali na znanych nam i w świecie stosowanych koncepcjach z edukacji muzycznej dzieci w wieku przedszkolnym.

SYSTEM EDWINA E.GORDONA- Jest on amerykańskim muzykiem jazzowym, psychologiem i pedagogiem, który porównuje naukę muzyki z uczeniem mowy. Dziecko uczy się mowy wsłuchując się w mowę dorosłych. W muzyce jest podobnie, bo osłuchiwanie się z różnymi rodzajami muzyki doskonali w dziecku wrażliwość na prawidłowy jej odbiór i piękno. Preferuje on takie pojęcie jak : audiacja ,która oznacza, przyswajanie i rozumienie usłyszanej muzyki. Potem zaleca jej wykonywanie i wreszcie komponowanie, wreszcie nauka gry na instrumencie i wprowadzenie i nauka zapisu nutowego. Ogromną rolę autor przypisuje środowisku rodzinnemu w rozwijaniu audiacji. Bowiem dziecko i jego potrzeby są traktowane indywidualnie. Ważne tu jest słuchanie dziecięcych kołysane, rytmicznych wyliczanek, które na co dzień stosuje wiele matek. Dziecko powinno doświadczać urozmaiconej muzyki –od prostych ludowych melodii,rozrywkowych aż po muzykę klasyczną. Zalecana jest muzyka bez tekstu,bo tekst zmusza do skupiania się na treści. W procesie audiacji ważny jest ruch dowolnie improwizowany ramionami, górną częścią tułowia, nóg i całego ciała w taki sposób jak intuicyjne wyczuwa rytm samo dziecko.

Proces wstępnej audiacji wg tego autora składa się z kilku stadiów:

*Akulturacja (trwa od narodzin do 2,4 roku życia.

Dziecko absorbuje słuchane dźwięki i gromadzi je w korze mózgowej.

Reakcje przypadkowe: Dziecko reaguje na słyszane dźwięki w sposób nieskoordynowany.

Reakcje celowe :Dziecko próbuje odnosić swe reakcje do słyszanych dźwięków.

*Imitacja: (od 2- 4,5 roku życia).

Pozbywanie się egocentryzmu. Dziecko odkrywa że jego wymowa nie pasuje do otoczenia.

Przełamanie kodu: Dziecko zaczyna naśladować dźwięki otoczenia (głównie motywy tonalne i rytmiczne).

*Asymilacja: (Od 3-5,6 roku życia).

Samoobserwacja: Dziecko zaczyna zauważać brak koordynacji pomiędzy śpiewem, ruchem i oddychaniem.

Koordynacja: Dziecko potrafi już skoordynować śpiew z ruchem i oddychaniem.

METODA K.ORFFA – Był to niemiecki kompozytor ,pedagog. Uznawał że naturalną potrzebą dzieciństwa jest ekspresja, zabawa, ruch. W zabawie eksponowany jest ruch, gest, taniec, muzyka(śpiew, gra na instrumentach i słowo). Podkreślał że materiałem do pracy jest folklor, powiedzonka, ,wyliczanki. W zabawach słownych występuje także rytm, artykulacja. Zalecał urozmaicone formy rytmizowania i artykułowania tekstów. Podkreślał w zabawach ruchowych ruch kreatywny. Przywiązywał wagę instrumentom perkusyjnym ,które miały służyć do improwizowania rytmu. Główne założenia jego koncepcji to: Improwizacja wokalna, instrumentalna i ruchowa.

KONCEPCJA PEDAGOGICZNA R.LABANA - (taniec improwizowany). Był on tancerzem klasycznym łączącym ćwiczenia gimnastyczne z umuzykalnieniem dzieci. Podkreślał , że za pomocą ciała można wyrazić swoją osobowość, myśli , uczucia i emocje. Preferował spontaniczny ,dowolny ruch płynący z ciała. Uważał że podczas tego ruchu człowiek odkrywa siebie, korzysta z wyobraźni i czuje się bezpiecznie dzieląc przestrzeń z innymi. Akompaniamentem do tańca może być cisza, recytacja, rytm wybijany przez instrument, jak też muzyka. Taniec ma pokazać to , czego nie możemy opowiedzieć i przekazać słowami.

KONCEPCJA E.J.DALCROZEA – Był to szwajcarski muzyk i pedagog. Jego system obejmuje 3 działy: Rytmika, solfeż i improwizacja. Jego poglądy wpłynęły na rozwój późniejszych koncepcji w muzyce. Rytmika to realizacja ruchowa rytmu muzycznego i innych elementów muzycznych takich jak: dynamika, tempo, budowanie fraz, treści wyrazowej, artykulacja dźwięku. Poszczególnym wartościom rytmicznym odpowiadają ustalone ruchy rąk i nóg, co pozwala na rozwijanie aparatu mięśniowo-ruchowego i świadomości własnego ciała, ruch i podporządkowanie woli dziecka. W trakcie zajęć rytmicznych kształtuje się wiele cech intelektualnych: podzielność uwagi ,dokładność spostrzegania, sprawna pamięć, procesy myślowe porównywania i analizy, wyobraźnia i gotowość rozwiązywania zadań i reakcja na polecenia , wyczuwanie czasu i przestrzeni i wyprowadzanie w niej kierunków względem siebie i innych. Następnym punktem wtajemniczenia jest plastyka wyrażająca się w swobodnym poruszaniu rękami i nogami określającymi różny takt, i wartości rytmiczne. Nie jest to taniec lecz tzw „milcząca muzyka”. Rytmika i plastyka ciała wg Dalcrozea nie są sztuką samą w sobie ,lecz metodą wychowania prowadzącą do rozumienia muzyki i innych sztuk, bo rytm pełni podstawowe funkcje we wszystkich dziedzinach sztuki ,matematyki i w życiu. Solfeż stosowany jest w szkołach muzycznych .Jest to czytanie nut w obrębie skali c1-c2 i ich śpiewanie. W przedszkolu nie będzie zastosowany. Jedynie na zajęciach umuzykalniających dzieci starsze będą miały tzw. ćwiczenia emisyjne głosu polegające na śpiewaniu znanych melodii na podanych sylabach i zgłoskach.

METODA BATII STRAUSS : Propagatorka pochodzi z Izraela. Polskę odwiedziła w 1997 r. Znalazła wspaniały sposób aktywnego słuchania muzyki klasycznej. Dzieci słuchając utworu muzycznego siedząc ,lub tańcząc wykonują proste ruchy wg wskazówek nauczyciela, lub same je tworzą. Dzieci odczuwają wspólną radość tworzenia .Dzieci mają okazję pełnienia roli wykonawcy, a innym razem w roli dyrygenta. Utwór muzyczny jest wielokrotnie słuchany przez dzieci ,a nie traci na swej atrakcyjności. Nauczyciele uczestniczący w aktywnym słuchaniu muzyki stają się bardziej kreatywni w swych działaniach pedagogicznych. Słuchanie muzyki wg Batii Strauss integruje wszystkie formy aktywności –słuchanie, granie, śpiewanie , tańczenie, z elementami pantomimy i dramy, w połączeniu z plastyką. Pozwala w sposób niewerbalny odkryć różne aspekty dzieła muzycznego: Jego formę, tempo i rytm, oraz dynamikę i barwę w stosunkowo krótkim czasie pozwala osiągnąć cel zamierzony przez nauczyciela.

II. ZADANIA Z PODSTAWY PROGRAMOWEJ WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO SŁUŻĄCE ROZWIJANIU UMUZYKALNIENIA DZIECI .

FIZYCZNY OBSZAR ROZWOJU-dziecko przygotowanego nauki w szkole:

- 1).Zgłasza swe potrzeby fizjologiczne .
- 2).Wykonuje czynności samoobsługowe, w tym czynności precyzyjne.
- 3).Komunikuje potrzebę ruchu i odpoczynku.
- 4).Uczestniczy w zabawach ruchowych ,w tym rytmicznych, muzycznych, naśladowczych z przyborami ,lub bez nich, wykonuje różne formy ruchu :bieżne, skoczne, z czworakowaniem.
- 5).Wykonuje podstawowe ćwiczenia kształtujące nawyk utrzymania prawidłowej postawy ciała.

EMOCJONALNY OBSZAR ROZWOJU DZIECKA:

- 1).Rozpoznaje i nazywa podstawowe emocje.
- 2)Przedstawia swoje emocje i uczucia ,używając charakterystycznych dla dziecka form wyrazu.

SPOŁECZNY ROZWÓJ DZIECKA :

- 1).Przejawia poczucie własnej wartości jako osoby, wyraża szacunek wobec innych osób przestrzegając tych wartości, nawiązuje relacje rówieńnicze.
- 2).Odczuwa i wyjaśnia swą przynależność do rodziny, narodu, grupy przedszkolnej, Grupy chłopców i dziewczynek, oraz innych grup, np. grupy teatralnej, grupy sportowej.
- 3).Posługuje się swoim imieniem i nazwiskiem .
- 4).Używa zwrotów grzecznościowych podczas powitania, pożegnania, sytuacji wymagającej przeproszenia i przyjęcia konsekwencji swego zachowania.
- 5).Przyjmuje, respektuje i tworzy zasady zabawy w grupie, współdziała z innymi w zabawie.
- 6).Nazywa i rozpoznaje wartości związane z umiejętnościami i zachowaniami społecznymi
Np: szacunek do dzieci i dorosłych szacunek do ojczyzny ,życzliwość okazywana dzieciom i dorosłym –obowiązkowość, przyjaźń, radość.
- 7).Respektuje prawa i obowiązki swoje oraz innych osób, zwracając uwagę na ich indywidualne potrzeby.
- 8).Obdarza uwagą inne dzieci i dorosłych.
- 9).Komunikuje się z innymi dziećmi i osobami dorosłymi wykorzystując komunikaty werbalne i pozawerbalne: wyraża swe oczekiwania społeczne wobec innego dziecka i grupy.

POZNAWCZY OBSZAR ROZWOJU DZIECKA.

- 1).Wyraża swoje rozumienie świata za pomocą tańca, intencjonalnego ruchu i gestów, Impresji mimicznych.
- 2).Mówi płynnie, wyraźnie, rytmicznie.
- 3).Odróżnia elementy świata fikcji od realnej rzeczywistości .
- 4).Wykonuje własne eksperymenty językowe, nadaje znaczenie czynnościom .
- 5).Eksperymentuje rytmem, głosem, dźwiękiem i ruchem, rozwijając swoją wyobraźnię muzyczną ,słucha ,odtwarza i tworzy muzykę, śpiewa piosenki, porusza się przy muzyce i do muzyki ,dostrzega zmiany charakteru muzyki, np. dynamiki, tempa i wysokości dźwięku, oraz wyraża ją ruchem, reaguje n sygnały ,muzykuje z użyciem instrumentów oraz innych źródeł dźwięku, śpiew piosenki z dziecięcego repertuaru oraz łatwe piosenki ludowe, chętnie uczestniczy w zbiorowym muzykowaniu, wyraża emocje i zjawiska pozamuzyczne różnymi środkami aktywności muzycznej : aktywnie słucha muzyki, wykonuje lub rozpoznaje melodie piosenki i pieśni np.: ważne dla wszystkich dzieci w przedszkolu ,np. .hymn przedszkolaka, charakterystyczne dla uroczystości narodowych (hymn państwowy) potrzebne do organizacji uroczystości np. Dzień Babci i Dziadka, święta przedszkolaka, piosenki okazjonalne i inne. W skupieniu słucha muzyki.
- 6).Rozpoznaje hymn narodowy.
- 7).Rozumie proste polecenia w języku obcym nowożytnym ,uczestniczy w zabawach muzycznych ,ruchowych, śpiewa piosenki w grupie.

III. CELE SZCZEGÓŁOWE

- 1).Przyzwyczajanie do koncentracji uwagi podczas zajęć umuzykalniających.
- 2).Przestrzeganie przyjętych zasad wytyczonych we wspólnej negocjacji z dziećmi.
- 3).Współdziałanie dziecka w parze, w zespole, z całą grupą w czasie zajęć .
- 4).Odważne występowanie na forum grupy i w szerszym gremium uczestniczącym w imprezie przedszkolnej.
- 5).Prawidłowa praca układu oddechowego w trakcie śpiewu i innych wypowiedzi .
- 6).Ćwiczenia emisyjne głosu na podanych sylabach, rymowankach.
- 7).Pobudzenie pracy zmysłów.
- 8).Określanie tempa, dynamiki ,wysokości dźwięku.
- 9).Rytmiczne poruszanie się stosownie do muzyki granej na instrumencie melodycznym perkusyjnym i przy muzyce mechanicznej.
- 10).Tworzenie prostych ruchów, gestów, rytmów, melodii, tekstów.
- 11).Tworzenie tekstów do podanej melodii, melodii do podanych tekstów.
- 12).Poznawanie budowy i brzmienia instrumentów perkusyjnych i muzycznych.
- 13).Przygotowanie dzieci do odbioru różnego rodzaju muzyki.
- 14).Reagowanie na podane sygnały i znaki umowne w trakcie zajęć i ćwiczeń.
- 15).Rozbudzanie wyobraźni muzycznej poprzez słuchanie różnych rodzajów muzyki .
- 16).Aktywizacja dzieci podczas zajęć umuzykalniających, uroczystości i koncertów muzycznych.
- 17).Tworzenie warunków do relaksacji przy muzyce (muzyka klasyczna i ekologiczna).

IV.METODY I FORMY PRACY Z EDUKACJI MUZYCZNO - RUCHOWEJ.

W rozwijaniu dziecięcej wrażliwości na muzykę i przygotowaniu do jej właściwego odbioru Należy stosować wszystkie metody zalecane w dydaktyce , ale ze sobą harmonijnie powiązane. Do nich należą : **metody słowne, oglądowe i czynne ,aktywizujące działania** dziecka z grupą. A metody organizacji zajęć są takie: Indywidualne, praca w parze w małym zespole i z całą grupą. Dziecko w wieku przedszkolnym wyróżnia się znaczną aktywnością ruchową, a także jeszcze nie wykształconym do końca układem kostno-stawowym i szybko się męczy w jednej pozycji dekoncentruje też uwagę , dlatego zajęcia umuzykalniające powinny być organizowane tak, aby występowały w kolejnych jednostkach metodycznych naprzemiennie ruchy i pozycje ciała. Nauczyciel powinien dostarczyć dzieciom pomoce, rekwizyty do zabaw i ćwiczeń.

Formy ekspresji muzycznej stosowane podczas zajęć umuzykalniających to:

MOWA I ŚPIEW DZIECI.

W śpiewie dzieci należy skupić się na 3 podstawowych rodzajach ćwiczeń :

Ćwiczenia prawidłowej postawy i oddechu.

Ćwiczenia artykulacji i dykcji.

Ćwiczenia intonacyjne.

Śpiew wpływa bardzo korzystnie na rozwój fizyczny dziecka, wzmacnia aparat głosowy, rozwija klatkę piersiową, dotlenia organizm, wyzwala naturalną potrzebę ekspresji, wpływa dodatnio na układ nerwowy.

RUCH PRZY MUZYCE.

Ruch stanowi naturalną potrzebę rozwojową dziecka warunkującą jego prawidłowy rozwój psychofizyczny. Nauczyciel powinien zorganizować dzieciom pracę by mogły swobodnie tworzyć ruch inspirowany muzyką, piosenką, lub zaproponować im własne rozwiązania przykłady rozwiązań ruchowych.

Dzieciom przedszkolnym w metodyce proponuje się następujące zabawy ze śpiewem lub z muzyką:

Zabawy rytmiczne.

Zabawy ilustrowane ruchem (ruch odwzorowywany).

Zabawy w formie opowieści ruchowej.

Zabawy inscenizowane.

Zabawy z elementami tanecznymi.

SŁUCHANIE MUZYKI.

Dziecko żyje w świecie dźwięków i ciszy. Należy dzieciom umożliwić naukę słuchania i dostrzegania zjawisk akustycznych w przyrodzie i w otoczeniu. Potem należy wprowadzać stopniowo słuchanie dźwięków muzyki. Dzieci mają odkrywać różne brzmienia dźwięków.

GRA NA INSTRUMENTACH.

Instrumenty dają możliwość praktycznej obserwacji różnic między wysokością dźwięków, sposobie jego wydawania, kierunku melodii, rozwija wyobraźnię muzyczną i twórczą inwencję dziecka. Uczy też zdyscyplinowania i kształtuje sprawność manualną. Dzieci fascynują się grą na instrumentach, bo dostarcza im nowych bodźców. Nauczyciel powinien najpierw zapoznać dzieci z budową instrumentu, a potem uczyć sposobu gry na nim.

TWORZENIE MUZYKI.

Nowoczesna pedagogika dąży do wykształcenia w dziecku twórczej postawy w każdej dziedzinie działalności. Nauczycielka znająca indywidualne predyspozycje dziecka powinna inspirować je do tworzenia rytmu, albo melodii do podanego tekstu, bądź do prezentowania pomysłów z tekstami do podanej melodii. W działalności twórczej należy wykluczyć wszelkie reguły i schematy pracy z dzieckiem.

Każda z wymienionych form muzycznych kształtuje nieco inne dyspozycje i umiejętności. Stosowanie wszystkich form umożliwia wszechstronny rozwój osobowości dziecka.

Podane formy powinny podczas zajęć występować jako: Jedna z nich dominująca, a pozostałe uzupełniać ją, by zajęcia były ciekawe i urozmaicone. NP. Jeśli dzieci uczą się nowej piosenki, to jej słuchanie powinno wystąpić w czasie jednego zajęcia co najmniej 3 razy. A w następnych zajęciach powinien już dominować śpiew dzieci urozmaicony zabawami rytmiczno - ruchowymi. Potem można wprowadzić nową piosenkę, lub melodię do słuchania, ale skupić się na różnych rodzajach zabaw z piosenką, lub innymi piosenkami. Po dokładnej obserwacji dzieci, należy zauważyć predyspozycje muzyczne i stosować indywidualne podejście do każdego. Inspirować też do działań kreatywnych. Rodzicom przekazywać osiągnięcia dzieci z umuzykalnienia. Prezentować w środowisku lokalnym umiejętności i „małe talenty” dziecięce.

V.SPODZIEWANE UMIEJĘTNOŚCI ZDOBYTE W WYNIKU REALIZACJI PROGRAMU.

W każdej grupie wiekowej na swoim poziomie dzieci powinny zdobywać wiedzę i umiejętności z zakresu umuzykalnienia.

*Chętnie wezmą udział w każdym zajęciu z tego zakresu.

*Obdarzą uwagę nauczyciela prowadzącego zajęcia.

- *Poznają określony przez nauczyciela repertuar piosenek w języku polskim i języku angielskim.
- *Nauczają się wielu różnych zabaw rytmiczno-ruchowych w języku narodowym i angielskim.
- *Będą poznawać i grać na instrumentach perkusyjnych.
- *Doświadczą gry na instrumentach niekonwencjonalnych.
- *Potrafią odtworzyć rytm podany przez prowadzącego.
- *Samodzielnie będą tworzyć ,rytmizować w różnych układach.
- *Będą z uwagą słuchać utworów muzycznych i wokalnych.
- *Będą poruszać się w zabawach i płasach, elementach tanecznych rytmicznie.
- *Wezmą udział w zabawach rytmicznych, opowieściach ruchowych, Ilustracjach ruchowych i w zabawach inscenizowanych ,jak też w tanecznych.
- *Zapamiętają i powtórzą linie melodyczne .
- *Odpowiednio zareagują na różne sygnały dźwiękowe, rytmy, melodie.
- *Potrafią odpowiednio reagować na przerwę w muzyce.
- *Będą rytmicznie maszerować z różnym ułożeniem stóp.
- *Przećwiczą pamięć poprzez powtarzanie poznanych tekstów i melodii piosenek.
- *Odtworzą podaną melodię na sylabach.
- *Będą regulowały oddech w trakcie wokalów.
- *Odpowiednio zareagują na umówione sygnały dźwiękowe.
- *Zaprezentują solo, lub w duecie poznaną piosenkę w obu językach stosowanych.
- *Będą śpiewały poznane piosenki na forum grupy.
- *Odważnie zaprezentują swe umiejętności na forum dla innych.
- *Poznają własne umiejętności i umiejętności kolegów.
- *Uświadomią sobie że należy zachować dyscyplinę w trakcie zajęć.
- *Będą współpracować z innym dzieckiem w parze, lub zespole.

VI. PRZYKŁADY DZIAŁAŃ PEDAGOGICZNYCH

Zajęcia będą organizowane 2 razy w tygodniu pod kierunkiem specjalisty grającego na keyboardzie . (Specjalista zaproponuje dzień tygodnia). A zajęcia będą się odbywały w godzinach objętych podstawą programową wychowania przedszkolnego. W grupach młodszych po 20 minut , a w grupach starszych po 30 minut. Każda nauczycielka będzie prowadziła własne zajęcia umuzykalniające stanowiące kontynuację rozpoczętych przez specjalistę zajęć umuzykalniających z wykorzystaniem nagrań znajdujących się w płytotece przedszkolnej, lub wykorzysta własne pomysły do zabaw z muzyką. Efekty pracy z dziećmi będą prezentowane podczas uroczystości przedszkolnych: „Pasowanie na przedszkolaka”, „Mikołajki”, „Wspólne kolędowanie ”, Dzień Babci i Dziadka”, na porankach muzycznych z muzyką F. Chopina i ST. Moniuszki, Dzień Mamy, Dzień Taty, Powitanie lata i święto Muzyki, Pożegnanie dzieci odchodzących do szkoły. Dzieci z wszystkich grup będą raz w miesiącu uczestniczyły w koncertach muzycznych z udziałem profesjonalnych muzyków. Podczas Festynów Rodzinnych dzieci będą prezentowały rodzicom swe umiejętności i talenty wokalne i taneczne. Do niniejszego programu jest dołączony repertuar piosenek proponowany przez nauczycielki do rocznej pracy edukacyjnej z dziećmi.

VII.SPOSOBY EWALUOWANIA PROGRAMU

Każda nauczycielka w porozumieniu ze specjalistą prowadzącym zajęcia umuzykalniające jest zobligowana do dokonywani obserwacji zachowań dzieci w trakcie zajęć pod kątem ich osiągnięć i trudności. Potem sporządzenia ewaluacji na piśmie z wnioskami do dalszej pracy. Zdobyte umiejętności muzyczne dzieci zamierzamy sprawdzać 2 razy w roku szkolnym, a nauczycielki wypełnią pod koniec roku szkolnego ankietę dotyczącą efektów pracy z dziećmi w swojej grupie wiekowej. Będzie też zbadany słuch muzyczny indywidualnie u każdego dziecka:

- poprzez powtarzanie za nauczycielem linii melodycznej śpiewanej przez nauczyciela, lub granej na keyboardzie.

-Wyklaskiwanie podanego dziecku rytmu.

-Sprawdzenie znajomości fragmentów tekstu i melodii popularnych piosenek często powtarzanych podczas zajęć umuzykalniających. Analiza danych będzie przedstawiona podczas rady pedagogicznej 2 razy do roku.

VIII. LITERATURA

- 1).D. Malko-Metodyka wychowania muzycznego w przedszkolu (1988).
- 2).B. Podolska Muzyka w przedszkolu(2008).
- 3).A. Jasiewicz -Tobiasz –Umuzykalnienie w przedszkolu (1977).
- 4).L. Kataryńczuk -Mania- Profilaktyka i rehabilitacja głosu, mowy (2006).
- 5).J. Gawryłkiewicz, M. Gawryłkiewicz -Podręcznik do kierowania edukacją muzyczną małego dziecka według teorii uczenia się muzyki Edwina. E. Gordona(2010).
- 6).J. Stadnicka-Terapia dzieci muzyką, ruchem i mową (2009).
- 7).U .Smoczyńska –Natchman -Kalendarz muzyczny(1992).
- 8).Podstawa programowa wychowania przedszkolnego Dz .U.nr 4/ 2009 ze zmianami z 14 lutego 2017 r.
- 9).Wybrany co roku program wychowania przedszkolnego przez Radę Pedagogiczną.

ZAŁĄCZNIKI) : ANKIETA DLA NAUCZYCIELI

Celem jej jest uzyskanie informacji zwrotnej na temat efektów pracy nad rozwojem umuzykalnienia dziecka w naszym przedszkolu poprzez realizowane zadania z podstawy programowej i uzyskanych umiejętności dzieci zamieszczonych w opracowanym programie wewnętrznym- „Piosenki i zabawy w kręgu”. Prosimy o rzetelne odpowiedzi na pytania .

1).Jak często w tygodniowym rozkładzie dnia realizowała Pani zadania niniejszego programu zajęć umuzykalniających w swojej grupie wiekowej?

2).Kto wspierał Panią w realizacji tego programu?

3).Proszę wymienić wartości wychowawcze dziecka wynikające z realizacji treści programowych:

4).Proszę podkreślić w skali 1-5 ,stosowane najczęściej formy zajęć umuzykalniających stosowane przez Panią z dziećmi w ciągu miesiąca :

*Słuchanie muzyki (1 ,2, 3, 4, 5)

*Ruch przy muzyce i śpiewie :

*Opowieści ruchowe (1, 2, 3, 4, 5).

*Zabawy ilustrowane ruchem (1, 2, 3, 4 ,5)

*Zabawy inscenizowane z rolami (1, 2, 3, 4, 5)

*Zabawy z elementami tanecznymi (1, 2, 3, 4, 5)

*Zabawy integracyjne (1, 2, 3, 4, 5)

*gra na instrumentach perkusyjnych ,lub niekonwencjonalnych (1, 2, 3, 4, 5)

*Tworzenie rytmu samodzielne (1, 2, 3, 4, 5)

*Tworzenie tekstu do melodii (1, 2, 3, 4, 5)

*Tworzenie melodii do podanego tekstu(1, 2, 3, 4, 5)

5).Jeśli stosowała Pani systematycznie następujące metody pracy z dziećmi to proszę podkreślić :

Metoda Orffa, metoda B. Strauss, Dalcrozea , E. Gordona, R. Labana ,albo podać jeszcze inne ...
.....

6. Proszę wymienić instrumenty perkusyjne które poznały dzieci i na nich grały:

.....7). Jakie instrumenty muzyczne poznały dzieci w trakcie uczestniczenia w koncertach muzycznych w przedszkolu-wymienić :

.....
8). Które z wymienionych metod ,lub form umuzykalnienia ,dzieci z Pani grupy lubią najbardziej (podać nazwy)?

.....
9). W jaki sposób Pani prezentowała zdobyte umiejętności z umuzykalnienia ze swoimi dziećmi z grupy?

Hymn przedszkola” piosenka „Tęcza,cza,cza”.

Każda grupa posiada własny hymn stosownie do nazw grup.

Wróbelki –„Nasz wróbelek”

Kukułki-„Kukułeczka”.

Jaskółki-„Jaskółka”

Słowik-„Piosenka o słowiku”.

UWAGA : W każdym roku szkolnym nauczyciele i specjalistka od zajęć umuzykalniających sporządzają spis repertuaru piosenek dla poszczególnych grup wiekowych, który stanowi załącznik do niniejszego programu.